

LYS og LIV

UTGITT AV:
DET TEOLOGISKE MENIGHETSFAKULTET

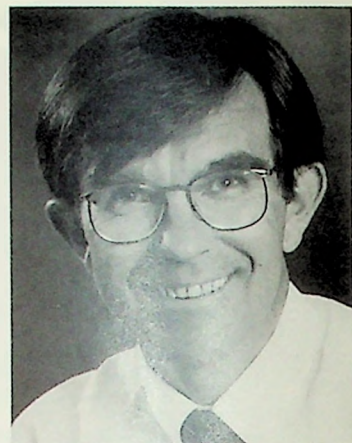
NR. 5, 1993
59. ÅRG.

MENIGHETSFAKULTETET

SØKENDE?

Andakt ved dekanus Oskar Skarsaune

Folk flest har en ferdiglaget oppfatning av sin religion. Fasiten er liksom ferdig på forhånd. Jeg betrakter meg derimot som et søkende menneske..., sa en kjent norsk popartist for en tid siden.

Søkende. Det er et sympatisk ord. Det er et ord vi gjerne liker å bruke om oss selv. Vi vil gjerne betrakte oss selv som mennesker med åpne sinn og våkne sanser, åpne for nye impulser. Ferdig, stivnet, fastlåst - hvem vil være det? Vi vil ikke stivne i fastgrodde meninger, vi vil gjerne beholde sinnets nysgjerrighet og sinnets ungdom. Vi vil være i bevegelse. Det ligger dynamikk i det å være søkende.

Jeg kommer til å tenke på disiplene, Jesu første disipler. De var vel for travelt opptatt med sitt fiskeri til at de i nevneverdig grad fikk tid til å tenke på sitt religiøse selvbilde. Var de søkende? Satt de fast i det gamle og kjente? Det siste kan de åpenbart ikke ha gjort; i hvert fall ikke mer enn at de straks brøt opp og ga seg på vei inn i det helt ukjente da de en dag ble møtt av det myndige «Følg meg!»

Var de søkende? Antakelig ville de svart: Det er å sette saken på hodet. Saken er at vi *ble søkt* - av ham. Av Jesus. Og da ble det et veldig enkelt spørsmål om lydighet. Enten fulgte vi ham, eller vi gjorde det ikke. Han tok ikke stilling til vår religiøse søken. Han kom oss i forkjøpet ved å søke oss. Vi ble oppsøkt.

Og fortsettelsen? Ja, i fortsettelsen var det to ting som ble stadig mer tydelige for disiplene. Det ene var at de her hadde møtt ham som kunne si det ord ingen andre kunne si: «Dine synder er deg forlatt!» Og det andre var at han på dette grunnlag utfordret dem til å praktisere den enkle, den ubetingede kjærlighet til Gud og sin neste.

Det ga dem nok å bryne seg på. Det drev dem hver dag tilbake til det enkle: Forlat oss vår skyld - og så på nytt ut til medmenneskene. Mellom disse to sannheter ble de både holdt fast og satt i bevegelse.

Jeg kjenner meg igjen i dem. Overfor disse to enkle sannheter om deres og mitt liv velger jeg å si: Dette blir jeg stående ved, dette holder, dette satser jeg på.

Jeg er blitt oppsøkt av den

søkende Gud. Han søker sine barn før de søker ham.

Menneskers søken er ofte et forsøk på å unngå å bli funnet. Du sørger for aldri å ha fast adresse, fordi du frykter for å motta det brevet som vil forandre og bestemme ditt liv. Slik også i forholdet til Gud - ved å holde seg i bevegelse, ved å «søke» hele tiden, beholder man selv initiativet, og bestemmer selv hvilke budskap man vil forholde seg til. Ved å være permanent søkende, behøver man ikke la seg forplikte av noe bestemt.

«Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere.» Det ligger en majestetisk myndighet i disse ordene, som snur alle våre søkebegreper på hodet. Men det å bli oppsøkt av ham, funnet av ham, utvalgt av ham - ja, det gir spenning nok, mer enn vi ønsker, ofte. Det setter i bevegelse, noen ganger dit vi ikke vil. I hans grep holdes du vennlig fast, men du stivner ikke. Du opplever leirkarets smerte: Det holdt på å stivne, men nå er pottemakeren igang med å nydanne det, forme det om - til det han hadde tenkt.

LYS og LIV

Utgiver:

Det teologiske Menighetsfakultet

Ansvarlige redaktører:

Olav Skjevesland

Finn Olav Myhre

Redaktør:

Odd Kristoffersen.

Lys og Liv er informasjonsbladet til Det teologiske Menighetsfakultet. Bladet utkommer med 6 nummer årlig, og sendes til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere.

Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt.

Ved kildeangivelse kan artikler fra Lys og Liv fritt gjengis.

Gaver til MF:

Alle gaver du gir til MF's arbeid kan du trekke fra på selvangivelsen (i følge skattelovens paragraf 44).

Studier ved MF:

MF tilbyr følgende studier:

- Kristendomskunnskap (grunnfag, mellomfag og hovedfag).
- Teologi med praktisk-teologisk seminar.
- Semesteremne i livssyn og religion
- Kateketseminar.

Ta kontakt med studieveilederne!

Det teologiske Menighetsfakultet

Adr.: Gydass vei 4 - 0363 Oslo

Tlf.: 22 46 79 00

Fax: 22 69 18 90

Bankgiro: 6038.30.18636

Postgiro: 0801 5128780

Trykk: Reenskaug Trykkeri A/S

Opplag dette nr.: 30 000

Neste nummer kommer i des. 93.

Forsidefoto: Odd Mehus.

VALGETS NEI OG JA

Finn Olav Myhre

I månedene, ukene, dagene og timene før Stortingsvalget 1993 har partiene ved sine nominerte tillitsvalgte brukt mange midler og metoder for å få alle oss som kan velge til å fatte et standpunkt for seg. Valgkampens mange utsagn, som utlegges, tolkes og betviles, vil i ettertid kunne prøves i forhold til grad av sannhetsgehalt og realistisk mulighet for gjennomføring.

På Menighetsfakultetet følger vi med i stortingskandidatenes utsagn. Særlig er vi spent på å høre ord som tegner linjer i den verdiforståelse som ligger til grunn for å utbasunere seg som det eneste rette valg. Generelt må vi kunne hevde at spørsmål vedrørende menneskeverd, samfunnsetikk og meninger om den enkelte velgers livssyn har vært øredøvende fraværende. Det viktigste synes i øyeblikket å kunne si et *nei* til en fremtid i nært samarbeid med andre nasjoner. Et slikt *nei* til synes å overskygge alle de muligheter vårt velstående samfunn har til å si *ja* til, og legge grunnlag for, en fremtid for nasjoner og den enkelte borger der kristendommens positive menneskesyn i en helhetlig etisk sammenheng er det byggende materiale.

På Menighetsfakultetet forventer vi at det nye Storting sier et *ja* til organisasjoner og institusjoner i samfunnet med et kristent engasjement for fremtiden i vårt folk. Sammen med et *ja* forventer vi økonomiske ressurser som gir oss fortsatte muligheter til å kunne gi mange unge tilbud om utdanning til tjeneste i kirke og samfunn.

Vi er takknemlig til Gud for alle studentene som har *valgt* Menighetsfakultetet som utdanningssted og base for viktige år i sitt liv. Vi ber om forbønn og ressurser som kan ytterligere dyktiggjøre alle ansatte på Menighetsfakultetet til å gi studentene det aller beste tilbud.

STUDENTER

Nye studenter fyller ut skjema. Grethe Juul veileder.

Direktøren samtaler med hver enkelt av de nye studentene.

Elna Strandheim orienterer i biblioteket.

NE MØTER MF

Semesteravgift betales enten hos Marit Spydevold eller i resepsjonen.

Praktikum samlet til nytt semester.

MEDIEDEBATT PÅ MF

Av Gunnar Heiene

Er mediesamfunnet vår tids gapestokk? Dette spørsmålet stilte sjefredaktør i Stavanger Aftenblad, Thor Bjarne Bore, i et foredrag på MFs fagdag om «Mediesamfunnet og kirken» 20. september. Bore trakk fram en rekke eksempler på at personvernet ikke var blitt tilstrekkelig ivaretatt i norske media, men han pekte også på de vanskelige avveininger mellom informasjonskravet og kravet om personvern. Noen ganger kan det være nødvendig å rive ned falske fasader for å avsløre misbruk av makt, sa Bore, som også hevdet at vi trenger en permanent debatt om presseetikk. Ikke minst har redaktørene et stort ansvar for å holde denne debatten ved like.

Fagdagen var lagt opp som et møte mellom mediefolk, etikere og engasjerte kirkefolk, og de mellom 40 og 50 deltakerne fikk blant annet møte flere sentrale pressefolk i paneldebatt over temaet «Kan medieutviklingen styres?» Bore, sjefredaktør Andreas Norland i Aftenposten og sjefredaktør Hans Erik Matre i NTB var stort sett enige om at økt samfunnsmessig styring over medieutviklingen ikke var ønskelig, og at ansvaret først og fremst ligger hos den enkelte leser og mediebruker. Fra rektor ved Journalisthøgskolen, Ole Chr. Lagesen, og ikke minst fra deltakere i auditoriet, kom det derimot advarsler mot å satse for ensidig på at markedet skulle regulere seg selv.

Dagen innholdt også et bidrag

til medieetikken fra en av MFs egne lærere, professor Lars Østnor, som blant annet la fram en omfattende normativ modell for behandling av medieetiske spørsmål, der både holdninger, pliktetiske normer og formåls- og konsekvensetiske verdier fikk plass. Fra flere hold ble det påpekt at en fortsatt samtale mellom etikere og mediefolk vil være nyttig og nødvendig for begge parter. Også det tema som ble tatt opp av førsteamanuensis Knut Lundby ved Institutt for media og kommunikasjon, «Kirken som motkultur til mediesamfunnet?», er et tema som fortjener fortsatt oppmerksomhet. For kirken er problemstillingen nå «ikke katakomber eller katedraller, men kanaler,» sa Lundby i en spissformulering.

Fra Universitetet i Bergen kom førsteamanuensis Torun Selberg med et bidrag fra et folkloristisk

perspektiv: «Massemedienes ritualisering av dagliglivet». Også hun brukte en tredelt spissformulering for å karakterisere Dagsrevyen som typisk rituale i nordmenns dagligliv: Her har vi en blanding av «kaffe, kaker og katastrofer» som fører til at vi ikke slipper nyhetene innpå oss. Dagsrevyens dose av krig og elendighet blir et daglig rituale for å bekrefte at tilværelsen ikke har endret seg: alt er ved det gamle. I en respons til foredraget pekte amanuensis Øystein Bjørdal ved MF på de utfordringer mediekulturen stiller kirken overfor. Vi trenger et samvirke mellom folkekultur, mediesamfunnet og kirken, og det er nødvendig at kirken er synlig i media dersom den skal være en kirke som kan bevege sin samtid, hevdet han som avslutning på en fagdag som berørte spørsmål kirken trenger å arbeide videre med.

KLOKKEN KALLER????

Menighetsfakultetets studenter og ansatte samles til andakt i kapellet og kantineområdet hver virkedag presis kl. 10.00.

For å markere tidspunktet og kallet til å delta, som svært mange gjør, har vi et ønske om å kunne bruke en klokke, som i kirkene. En klokke, sentralt plassert i huset, vil kunne gi oss en fin

påminnelse om å være til stede under andakten.

Gjennom Lys og Liv retter vi en forespørsel til våre venner om mulighetene til å skaffe til veie en klokke som kunne egne seg til formålet. Vi er takknemlige for tips av alle slag til «AKSJON KLOKKE» til redaksjonen av Lys og Liv.

Finn Olav Myhre

MF-AKSJONER I OSLO OG NEDRE ROMERIKE

Lærere og ansatte ved MF er til stadighet ute på besøk i norske menigheter, spesielt i tilknytning til søndagens gudstjenester. Vi ønsker å vise menighetene at vi setter stor pris på det engasjement de viser overfor MF, samt at vi også vil være med på å bringe ut Guds Ord til menighetsmedlemmer. Hver høst legger vi disse besøkene til bestemte søndager i Oslo og Nedre Romerike. I år er det bestemt til 17. og 24. oktober, samt 21. november. Her følger en oversikt over kirker med talere fra MF:

Oslo- 17. oktober

1. URANIENBORG:

Førsteamanuensis Jan Schumacher

2. GRØNLAND:

Førsteamanuensis Kjell Olav Sandnes

3. FURUSET:

Professor Hans Kvalbein

4. ØSTRE AKER:

Førsteamanuensis Tormod Engelsviken

5. RØA og SØRKEDALEN:

Vit.ass. Øystein Lund

6. LJAN:

Førsteamanuensis Kjell Arne Morland

7. RØDTVEDT:

Studentprest Paul Erik Wirgenes

LOVISENBERG:

Amanuensis Øystein Bjørdal

VOKSEN:

Direktør Finn Olav Myhre

TORSHOV:

Kst. Info.sjef Odd Kristoffersen

OFFER UTEN TALER

1. NORDSTRAND

2. HAUKETO/PRINSDAL

3. HASLE

4. NORDBERG

Oslo 24. oktober

1. BREDTVET:

Professor Lars Østnor

2. SINSEN:

Studiekonsulent Trond Engnes

3. ULLERN:

Førsteamanuensis Gunnar Heiene

ROMSÅS:

Førsteamanuensis Tormod Engelsviken

GRORUD:

Konsulent Erling Servan

HOLMLIA:

Stipendiat Harald Hegstad

BØLER:

Professor Karl Olav Sandnes

Nedre Romerike - 21. november

1. NITTEDAL:

Professor Hans Kvalbein

2. MENIGHETSHUSET ROTNES

I HAKADAL:

Amanuensis Klara Myhre

3. LØKEN I HØLAND:

Kst. inf. sjef Odd Kristoffersen

4. AURSKOG:

Professor Magne Sæbø

5. DALEN KPL. I FET:

Førsteamanuensis Arild Romarheim

6. RÆLINGEN:

Konsulent Erling Servan

7. ØVRE RÆLINGEN:

Professor Arvid Tångberg

8. LILLESTRØM:

Førsteamanuensis Martin Synnes

KUN OFFER:

1. Skårer

MF-AKSJON I DIN MENIGHET!

Som dere forstår ønsker vi at dere skal få besøk av lærere/ansatte fra MF. I noen prosti er

dette blitt til en felles aksjon i flere menigheter. Kanskje flere ønsker å få til en slik årlig aksjon. Ta kon-

takt med informasjonsavdelingen på MF. Vi kommer gjerne på besøk!

NYE UTFORDRINGER FOR NY DEKANUS OG DIREKTØR

På et lærermøte i vår ble professor Oskar Skarsaune valgt til ny dekanus ved Menighetsfakultetet. Han tiltrådte i sitt nye verv midt i sommerferien, og har nå så vidt rukket å bli «varm i stolen». Vår nye direktør, Finn Olav Myhre, tiltrådte 1. august - og Lys & Liv tok de to til side for å stille dem noen spørsmål. Vi spør først dekanus:

Dette er jo en overgang fra undervisning til en rent administrativ stilling - hvordan har du opplevet det?

- Jeg har vel hittil ment at det var teologisk forskning og formidling, i skrift og tale, som lå best for meg. I likhet med flere andre MF-lærere, har jeg vært lite glad i den administrative biten av lærergjernen på MF. I den stillingen jeg har nå,

er det jo slik at jeg faktisk gjør den egentlige jobben min når jeg administrerer; det er ikke noe som går på bekostning av noe annet som jeg heller burde gjøre. Da er det greit nok. Dessuten er det en ny utfordring, og forandring fryder, som kjent. Jeg har måttet disiplinere min arbeidsdag på en annen måte enn før. Og så har jeg et veldig fint nettverk av ryddige medarbeidere rundt meg. Kort sagt: Jeg trives godt.

Du har hatt innskrivningssamtaler med de studentene som nå begynner på teologistudiet?

Ja, og det hører med til de hyggeligste opplevelsene i min nye funksjon. Hver av studentene har skrevet en kort redegjørelse for hvorfor de begynner på teologien, og det har vært spennende å lese dette. Ett tema går igjen i mange av begrunnelsene, omtrent slik: Hva jeg skal bli etter endt utdannelse, er fremdeles et svært åpent spørsmål, men jeg er blitt rolig for at jeg her og nå skal studere teologi. Så vil Gud nok åpne eller stenge veier etter hvert.

Hvordan vil du beskrive Menighetsfakultetets plass i Den norske Kirke?

Ett svar er enkelt, og - la meg understreke det - fremdeles like riktig som det har vært i mange år: Menighetsfakultetet er landets største presteutdanningsinstitusjon, og en av de største skoler som utdanner unge mennesker til en tjeneste som lærere og undervisere i kirken og skolen. Dette alene gir oss en sentral funksjon i Den norske kirke. Men viktigere er det likevel at Menighetsfakultetet helt fra starten har gjort sin eksistensberettigelse avhengig av at fakultetet makter å bevare en dobbel forpliktelse: forpliktelsen på kirkens grunn i Guds ord, og forpliktelsen til å anvende dette ord inn i vår egen samtid i en formidlingsprosess der både Ordet og menneskene tas på alvor. Fakultetets organisasjon er nokså unik, også i internasjonal sammenheng, men uttrykker dette godt: Vi er uavhengige både av statlige og kirkelige styringsorganer, men samtidig reelt sett helt avhengige av støtte fra den troende menighet i Norge. La meg si dette nokså konkret og åpent: Vi er bekymret over at statsstøtten nå utgjør en så stor del av fakultetets driftsbudsjett som den faktisk gjør. For det er gavene fra fakultetets venner i

menighetene som synliggjør både den friheten og den avhengigheten som er viktigst for fakultetet.

Deretter henvender vi oss til direktøren med følgende spørsmål:

Du har vært rådmann i mange år og har nå overtatt som direktør på MF. Kan du gi oss noen førsteintrykk?

Rådmannen er lokalt en svært offentlig person med alle aspekter av myndighetsutøvelse eksternt og internt og noe slitsomme medie-fokuseringer når politikere synes det er greit å ha en sydebukk eller lynavleder.

Overgangen til MF merkes av meg størst på dette feltet i sammenlikningens lys, men sterkest er gleden over å være et av leddene i en levende institusjon og håpet om å få bli en sten i MF-byggverket.

Hvordan har ditt møte med nye studenter vært?

Møtet med nye studenter er en givende opplevelse, både ved fellessamlingene i åpningsgudstjenesten og semesteråpningen, og i samtalen med hver enkelt student her på kontoret. Bevisste og reflekterende unge mennesker med en uttalt Kristus-tro gir fremtid og håp for et samfunn der minuskreftene lett får herje i likegyldigheten.

Hvordan er det med MFs plass i vår kirke?

Vår kirke er helt ut avhengig av tjenere som - lærer rett og lever rett - som vi ber i kirkens gudstjeneste. I en slik formulering lever MF, nedfelt i grunnreglenes to første paragrafer der vi i 1 slår fast at -MF baserer sin virksomhet på Den Hellige Skrift og Den norske kirkes evangelisk lutherske bekjennelse, og i 2 sies det bl.a. -Fakultetet vil også legge vekt på å vekke, bevare og utdype sant kristelig liv hos de studerende og styrke forståelsen for det kristelige arbeid i folket.

MF står i sentrum av vår kirke og forsterker sin plass ytterligere ved at vår Avdeling for kirkelig tjeneste skal være en integrert del av studiet ved MF.

Hva er Menighetenes ansvar?

Menighetenes ansvar knyttes til det overordnede - å være engasjert i at MF nettopp gir studenter og kandidater den rette utrustning til tjeneste i vår kirke - aktivt å sende unge mennesker til MF for å gi dem bakgrunn og inspirasjon til å kjenne seg kallet til tjeneste.

Lys & Liv ønsker de begge Guds rike velsignelse i deres nye gjerning.

MISJON ER VIKTIG I MENIGHET OG SKOLE

Stoff om misjon og konkrete støtte- og forbønnsprosjekter kan fåes fra:

Den norske Santalmisjon

Postboks 9219 Grønland

0134 Oslo

Tlf. 22 67 94 00 - Fax 22 67 93 35

Karl Olav Sandnes:

DET KRISTNE FELLESSKAP SOM UTFORDRING - TANKER ETTER TO ÅR I ASIA

Den rolle menighet og kristent fellesskap spiller for kristne i Asia er avgjort større enn hva tilfelle er hos oss. Menighet og fellesskap utgjør en ramme om livet. Man prioriterer og gjør valg ut fra fellesskapets hensyn. De kristne privatister er her en sjeldenhet. Kristen er man ikke alene, det er man sammen med andre, og med dem søker man også sammen. Kinesiske kristne venner stiller eg spørrende når de hører at det i Norge er kristne som ikke føler seg

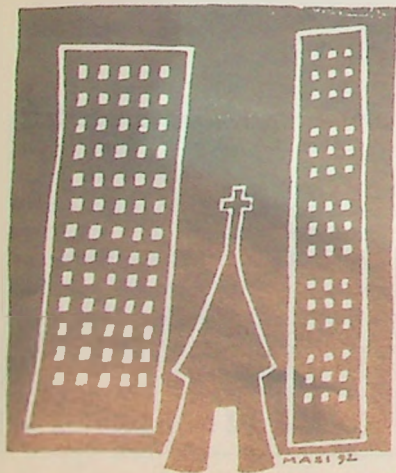
forpliktet på en menighet: «Really??» Spørsmålet stilles ikke ut fra dypsindige teologiske refleksjoner, men ganske enkelt ut fra den erfaring at mennesker som tror på Jesus Kristus de hører sammen med nettopp hverandre.

Kristne i Asia tilbringer tid sammen. Min erfaring er stort sett fra Hong Kong og Thailand, skjønt ikke utelukkende ettersom LTS huser studenter fra et titalls nasjoner i Sør-Øst Asia. Det er vel fra en side sett det et fellesskap handler om - å tilbringe tid sammen. Det var for meg en noe frustrerende opplevelse å skulle avtale fjellturer med mine studenter i Hong Kong. Jeg tenkte naturligvis at lørdag eller søndag etter kirketid måtte være velegnet. Men slik var det ikke. Helgen var menighetens. Lørdag ettermiddag og kveld var det samling i kirken. Søndag formiddag var det først søndagsskole (for voksne), etterfulgt av gudstjeneste, som igjen gjerne ble fulgt opp av bordets fellesskap; det være seg i menigheten, en tilliggende restaurant eller McDonald. Noen fjelltur før kl. 15.00 søndag ettermiddag var vanskelig å få til. Hong Kong er vel et av verdens mest travle steder. Her leves livet intenst og hastig. Men selv i denne travelhetens metropol tilbringer

de kristne tid sammen, overraskende mye tid.

Blant mennesker som tilbringer tid sammen er det også vekstvilkår for omsorg og omtanke. Det synes jeg tydelig å kunne se både blant studenter og i menighetene. Folk brydde seg om hverandre. La meg illustrere det med en hendelse som gjorde et dypt inntrykk på mange måter. Kokken på «Trotterferdighet seminaret» døde av hjerteslag en søndag morgen. Dagen før hadde han vært i kirken med sine barn for å skrive seg selv og dem inn til dåpsundervisning. Her kunne jeg nok fortalt om hvilke reaksjoner dette avstedkom i en kontekst hvor åndene lever og også straffer dem som ikke tilfredsstiller dem. Jeg kunne fortalt om mitt første møte med en buddhistisk begravelse, for etter familiens ønske ble han begravet etter buddhistisk tradisjon. Sterkest inntrykk gjorde likevel den omsorg som ble vist hans kone og barn. Studenter besøkte familien og samlet, sammen med flere menigheter, inn mer enn 50.000 kroner for å sikre barnas utdanning. Mennesker som deler tid vil svært ofte begynne å dele mer enn tid.

På mange måter er det kristne fellesskap jeg ble kjent med i Asia

vennskap-fellesskap. Mennesker ble ofte rekruttert via venner, og levde som venner i menigheten. De tilbragte tid sammen og delte når situasjonen krevde det. På mange måter minner dette om det fellesskap vi finner i Lukas' skildring av livet i menigheten i Jerusalem (Acta 2). De møttes jevnlig i husene, tilbragte tid sammen og delte av sine goder.

I norsk språk har vi fremmedordet «å være integrert». Dette moteord sikter til å være en harmonisk del av en helhet. Noe tilsvarende ord fantes ikke i den verden den kristne kirke først vokste frem i. I stedet talte man om *philia* eller *amicitia*, vennskap. Ordet vennskap er nok det ordet i antikken som kommer nærmest vårt «å være integrert». Vennskap er et ord uten noen særlig teologisk valør, og som her spiller liten rolle i fremstillinger av ekklesiologien, altså læren om menigheten og fellesskapslivet. For Jesus var vennskap viktig. Vi tenker kanskje ikke på at det var noe av det han ble kalt, venn - ja faktisk summerte dette ordet opp viktige sider av hans gjerning: «Synderes og tolleres venn». «Jeg kaller dere ikke tjenere, men venner», sa Jesus. Ordet lyder kanskje noe blasst og uforpliktende på oss. Slik var det ikke i antikken, og heller ikke for Jesus. Venner tilbragte tid sammen, gjorde ting sammen, spiste sammen - og venner delte livsvilkår. Lojaliteten mellom venner nådde i antikkens vennskapsideal sitt høydepunkt i villigheten til å gi livet for en venn. Jesus sier det slik: «Ingen har større kjærlighet enn den som gir sitt liv for sine venner». Jesus etterlot seg et mønster for kristent liv; i dette mønster spiller vennskap en stor rolle. Mens de antikke moralfilosofene hyllet vennskap blant likemenn som et ideal, praktiserte Jesus vennskap med dem som nettopp ikke var hans likemenn, synderne. Her har Jesus gitt oss et fellesskap-ideal som er viktig i vår tale om menigheten. For antik-

kens mennesker fremstod det kristne fellesskap som venne-samfunn, om jeg kan bruke dette ordet. Noe av det samme var det jeg fornemmet i Hong Kong. De kristne var bundet sammen av forpliktende og tidkrevende vennskap.

Hvorfor er det viktig at vi som kristne finner oss plass i menigheten, som en venn blant venner? Jeg spurte mine studenter i Hong Kong om dette. Det tydeligste svaret jeg fikk var forundringen over at jeg spurte om dette. Ingen er da kristen alene! Men dypest sett handler det om mer enn det å være sammen. Å være et lem blant lemmene på Kristi legeme, dreier seg om mer enn det banale faktum at rent numerisk er flere sterkere enn en. Det dreier seg om mer enn å motsi Ibsens's dr. Stockmann som i dramaet «En Folkefiende» fremsetter den mot-tese at sterke er den mann som står alene. Samværet med andre kristne formidler tro, gjør Kristus tydeligere. Vi er nok vant til å tale om Ordet og sakramentene som nådemidler. Det kristne fellesskap behøver kanskje ikke kalles et nådemiddel, men det kan avgjort bevege seg i den retning. Når Jesus i domsscenen Matt 25 sier til dem på hans høyre side at det de har gjort mot en av hans minste, har de gjort mot ham, så forutsetter det et Kristus-nærvær i vår kristne bror og søster. Kristi nærvær i andre troende kan være en kilde til tro også hos meg. Jeg tror den påstanden kan underbygges med adskillig erfaring, men også med Bibelmateriale. I Efes 3 gjengir Paulus sin bønn for de troende: at Kristus må bo i deres hjertene, at de kan stå rotfestet og grunnfestet i kjærlighet. Paulus strever med ordene, og går over til å tale om høyden og bredden og lengden og dybden og fyllden i Kristi kjærlighet. Hans bønn er at de kristne skal fatte storheten i å være et Guds barn. Hvordan få det til? V. 18 lyder slik: «Da kan dere sammen med alle de hellige blir i stand til å fatte bred-

den og lengden, høyden og dybden». Det gis i følge Paulus dimensjoner i vår tro og i vår Herre som vi fatter kun sammen med andre, nettopp ikke alene. Her er fellesskapet av troende en kilde til kunnskap og tro. Det er dimensjoner i den kristne tro som intet auditorium eller ingen professor kan formidle, men bare de helliges samfunn.

Dette er hva det dreier seg om når vi taler om ekklesiologien, om menigheten. Også den har med vårt forhold til Kristus å gjøre. La meg avslutte med å vise til en større intervju-undersøkelse gjort på Taiwan. Vi er altså fortsatt i Asia. Undersøkelsen tar sikte på å kartlegge grunner for kirkevekst og frafall blant kristne. Denne undersøkelse viste klart at de såkalte «drops-out» først og fremst var å finne blant dem som ikke etablerte personlig vennskap i menigheten. Undersøkelsens konklusjon er derfor, og det får bli min konklusjon også: «To develop new friends is to cement bonds that keep the individual not just close to the church, but to Christ himself». Det ville overraske meg mye om ikke denne konklusjonen også i stor grad var gyldig i vår sammenheng.

HVORFOR GIRO?

De fleste Lys og Liv-abonnenter pleier å få Høstgavegiroen tilsendt. For å spare store utgifter til porto og ekspedering bruker vi denne gangen alle Lys og Liv-abonnentenes navn på giroen, slik at disse kan være adressebærer for bladet. Vi håper at de av dere som ikke ønsker giroer tilsendt har forståelse for denne måten å spare penger på.

DØDEN MÅ VIKE FOR GUDSRRIKETS KREFTER

Døden må vike for Gudsrikets krefter!
 Du som var død, er vår Herre i dag!
 Kristus, du lever og står ved vår side
 her hvor vi rammes av jordlivets slag

Selv om vi føler oss svake i verden,
 bærer vi i oss et grunnfestet håp:
 Livets oppstandelse påskedagsmorgen,
 underet, skjedde på ny i vår dåp

GUDSRRIKE SKAL SEIRE!

Livet og døden, ja, alt er forvandlet!
 Dåps-vannet gjenspeiler regnbuens pakt
 Troen er gitt oss: Guds rike skal seire!
 Mørket som binder oss, mister sin makt

Løftet står fast når vår fremtid er truet:
 Ingen skal rive oss ut av Guds hånd!
 Engang skal Gud få sin skapning tilbake
 Verden blir frigjort fra fiendens bånd

Døden må vike for Gudsrikets krefter!
 Livet er gjemt i et jord-dekket frø
 Se, i oppstandelsens tegn skal vi leve
 Se, i oppstandelsens lys skal vi dø

Svein Ellingsen

HØSTGAVEN 1993 - GI TIL EN STUDIEPLASS VED MF

I dette nummer av Lys og Liv møter dere mange nye studenter. Antall nye studenter øker, og samtidig er det langt flere studenter som har fortsatt videre fra kristendom grunnfag. Overgangen har vært både til teologi, kristendom mellomfag eller semesteremne i livssyn og religion. Ingen av disse blir registrert som nye studenter ved MF.

Skal vi makte å gi et studietilbud til alle som søker om plass ved fakultetet, er vi avhengig av et skikkelig håndtrykk fra våre venner. Gaveinntektene er ikke på

det nivå pr. i dag som gjør at vi er sikret i framtiden å kunne gi et studietilbud til alle som søker til fakultetet. Hver studieplass ved MF gir utdannelse med sikte på preste- og læreryrket samt nye

medarbeidere innen kirke, organisasjoner og skole.

Vi lar giroen vedrørende høstgaven følge Lys & Liv denne gang, for å spare store utgifter. Vi ber om at den blir benyttet!

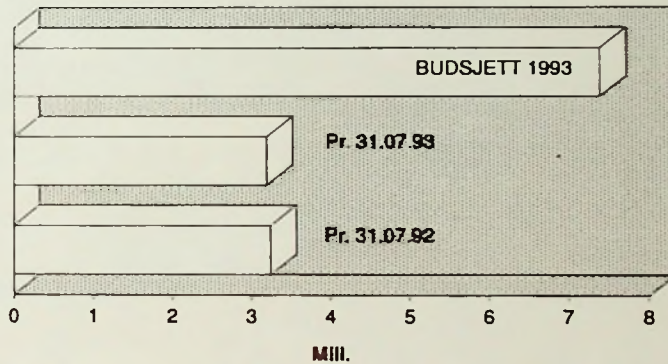
Odd Kristoffersen

Odd Kristoffersen
Kst. info.sjef

Hilde Kr. Hasvold

Hilde Kr. Hasvold
økonomisjef

GAVEINTEKTER

SALMEPLAKAT

Døden må vike for gudsrikets krefter!

Den kjente grafikerer Stein Davidsen har gjennom bruk av farver og form laget denne flotte veggplakat av Svein Ellingsens fantastiske påskesalme «Døden må vike for gudsrikets krefter». (44x30 cm)

Plakaten er produsert på et nydelig, spesialprodusert papir, som sammen med en spesiell trykkeprosess skaper en flott plakat.

Pris kr. 50,-.

Jeg bestiller: _____ eks. av plakaten «Døden må vike...»

Navn:

Adr

Postnr/poststed

Send din bestilling i dag til:
Informasjonsavdelingen MF, Gydas vei 4, 0363 OSLO
eller ring 22 46 79 00 og spør etter Marianne Torp.

GLIMT FRA SEMESTERÅPNINGEN

Foto: Odd Mehus.

Semesteråpning med nattverdgdutjeneste i Majorstuen kirke.

Høytidelig samling på Menighetsfakultetet etterpå.

Munler tone på orienteringsmøtet i auditoriet.

FRA ØYTUN FOLKEHØGSKOLE TIL MENIGHETSFAKULTETET

Fem av årets nye studenter er på besøk hos informasjons-sjefen. De har det til felles at de det siste skoleåret har gått på Øytun Folkehøgskole i Alta. Nå har de lagt veien for det kommende studieåret til MF, og det er naturlig å spørre:

Hvorfor begynte dere på MF?

- Gjennom bibelundervisningen på Øytun fikk vi lyst til å fortsette studiet av Guds ord.

- Bibelundervisningen det siste året ga oss smaken på kristendomsfaget, og vi ønsker å fortsette der vi slapp på Øytun. - Menig-

hetsfakultetet var ikke den eneste valgmuligheten, men under MF-aksjonen Norge-Rundt i mars i år hadde vi besøk av MF-studenter. Det var et positivt og inspirerende besøk som resulterte i at vi fem nå er her på MF.

Hvilke forventninger har dere til studiet?

-Flere spørsmål dukket opp i undervisningen på Øytun som vi ikke fikk svar på, spørsmål i forhold til tro-tvil. Vi forventer å få grundig hjelp her i de ulike tros-spørsmål.

- Forelesningene, seminargrup-pene, morgenandaktene og miljøet vil medvirke til at troen styrkes.

- MF er ikke noe stort studentmiljø, og dette vil virke positivt både sosialt og åndelig.

De fem studentene må videre til en ny forelesning, men før de går sier de alle, som kommer fra Lillestrøm, Lillesand, Randaberg, Fana og Hjerm på Vest-Jylland at året på Øytun Folkehøgskole - et folkehøgskoleår - var et fantastisk år som de anbefaler flere å ta. Nå ser de frem til i første omgang ett rikt år på MF, og for noen i alt 6 1/2 år.

Vi ønsker lykke til på MF!

Fra venstre: Kristin Furu, Thomas Henriksen, Jon Alve, Kristin Goa og Karl Hauge.

Olav Skjevesland:

GOD SEMESTERSTART VED AVDELING FOR KIRKELIG TJENESTE

U middelbart etter semesteråpningen i høst hadde praktikum to gode, meningsfulle dager ved Institutt for Sjelesorg. De 25 kandidatene og lærerkollegiet dro «avsidet» litt for å bli kjent, gå inn i praktikumsopplegget for høsten og samles om andakts- og gudstjenesteliv.

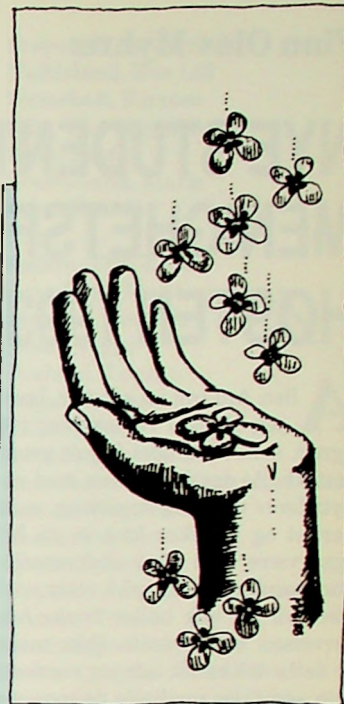
Praktikum er en helt avgjørende fase i det teologiske studium. Spørsmål som lett blir trengt til siden under den mer teoretiske vandring i faget, blir med ett påtrengende: Hvor vil veien gå nå? Hvor skal jeg søke? Vil det gå bra med overgangen fra studentliv til praktisk tjeneste? Vil det jeg har med meg «holde»?

En rekke slike spørsmål skal avklares i løpet av få måneder. Derfor gir en todagers tur i en god og fredfull ramme den beste mulighet til å komme i gang med å arbeide med slike spørsmål. Turen

til Modum Bad 26. - 27. august ga så gode erfaringer at denne type semesteråpning bør bli fast tradisjon. Skjønt, i realiteten dreier det seg om å ta opp igjen en tradisjon som noen år har vært avbrutt. Det er adskillige kandidater som f.eks. husker møter med dr. Einar Lundby på lignende praktikums-turer fra år tilbake.

Kateketseminaret hadde en tilsvarende tur med rektor Birger Henrik Fossum og fakultetslærer Marit Rypdal som ledere, med fam. Rypdals hytte som møtested. Også fra denne turen lyder gode tilbakemeldinger.

Denne høst er det totalt 80 studenter/kandidater på praktisk teologi, 55 studenter på det integrerte semesteremnet og altså 25 kandidater på avsluttende utdanning. Kateketsminaret har i høst 7 studenter.

TAKK FOR:

- de nye studentene
- ny studieveileder i teologi, Elisabeth Kristiansen
- ny studiekonsulent på Avdeling for Kirkelig tjeneste, Trond Engnes
- MF-foreningene, som trofast ber og arbeider for MF.

BE FOR:

- ny direktør, Finn Olav Myhre
- ny dekanus, Oskar Skarsaune
- økonomien - høstgaven
- MF-aksjonene

Finn Olav Myhre:

NYE STUDENTER VED MENIGHETSFAKULTETET HØSTEN 1993

Allen Anfang ist schwer, lærte jeg tidlig i realskolen; riktig nok som eksempel i tysk grammatikk. At det å begynne med noe nytt fører med seg spenning, usikkerhet og vansker kan vi på MF også være med på å understreke. Som samlende inntrykk etter noen uker vil jeg nok heller bruke beskrivelsen *utfordrende*. Ikke minst er dette dekkende når jeg vurderer min samtaler med alle de nye studentene.

Over 200 studenter er nye ved MF i høst. De er nye og fulle av vite-

lyst, og de fremstår som bevisste og målrettede i sitt valg av studium, om det er kort eller langt. Samtidig er det gledelig å melde at mange av studentene som tok grunnfag i kristendomskunnskap fortsetter med teologi eller mel-lomfag.

Rekrutteringsveiene synes å være nokså tradisjonelle og følger samme mønster som beskrevet i «Lys og Liv» nr. 5/92, samtidig som studentene selv har beskrevet sine menighetsaktiviteter nært

knyttet til Lagsbevegelsen og indre- og ytre misjonsengasjement.

Navnelisten over innskrevne nye studenter håper vi kan bli benyttet som en forbønnsliste av MF-venner. Konkret bønn for nye og «gamle» studenter gir kraft og krefter til å bli bevart og styrket i troen gjennom et krevende studium.

«Hva vil Gud bruke meg til?» er nok et vanlig sukk fra studentene. La forbønn hjelpe dem til frimodighet overfor de svar som Gud gir.

De nye studentene, sortert etter bispedømmer:

OSLO BISPEDØMME:

FAGERBORG	Valle, Hilde Ulland
BEKKELAGET	Refsnes, Elisabeth Steinset, Anne Synnøve
GREFSEN	Andreassen, Camilla Bredde Hasle, Espen Andreas (teol)
TORSHOV	Breiby, Ove Arne
STOVNER	Borrebæk, Anita Ekstang, Gry Nesse, Rune
MAJORSTUEN	Bjørsvik, Tore Giil
VESTRE AKER	Ek, Yngvild
RIS	Fredrikson, Tonje Jystad
RØA	Monsen, Rolf Eivind Vinjevoll Aass, Inger Benedicte
BRYN	Stokstad, Christina
JAR	Blix, Ragnhild Eskeland, Sigurd Andreas Hansen, Idun Strøm
EIK	Edvardsen, Kristin
ASKER	Urgens, Solveig Marie Lande, Helga
HOLMEN	Johannessen, Knut Ragnar Øien, Grete Johanne

BORG BISPEDØMME

HVALER	Helgesen, Ellen Cecilie
ØSTRE FREDRIK- STAD	Johannessen, Hilde Marie
ROLVSØY	Johnsen, Fredrik Andre
DOMKIRKEN	Saxegaard, Morten
GREÅKER	Jakobsen, Kari-Anne Høglund
SKJEBERG	Sandal, Yngve
MARKER	Berger, Marit Helene
EIDSBERG	Obrestad, Line Merete Thelle, Jan
RAKKESTAD	Ulseth, Eileen Beate
HOBØL	Solum, Geir Arne
NESODDEN	Bovim, Roar
ENEBAKK	Vistnes, Torgunn Øiestad, Ingvil Løvik
SIGGERUD	Årskog, Ingvild
STRØMMEN	Opheimshaug, Åshild
LØRENSKOG	Braseth, Marianne Synnes
FET	Romarheim, Sunniva
SKÅRER	Egeberg, Tore Berg Lindheim, Tone
HØLAND	Andersen, Tonje Therese
SØRUM	Eriksen, Dagfinn
NITTEDAL	Dahl, Are Kristian Riksaasen
LILLESTRØM	Alve, Jon
GJERDRUM	Monsen, Håvard

HAMAR BISPEDØMME

HAMAR Sørby, Håkon Kristian
 FURNES Nielsen, Lars Erlend Kielland
 OTTESTAD Melberg, Liv
 VELDRE Holm, Bjarte
 BRANDVAL Stensrud, Eldbjørg Kordal
 NORD-ODAL Ødegård, Heidi Irene
 RENDALEN Løvold, Ingunn
 ØYER Gillebo, Agnethe
 KAPP Skonnord, Ida Marie
 GRAN Enstrøm, Vibeke
 Gravdal, Håvard
 Holter, Marit Solveig
 LUNNER Jensrud, Børge
 JEVNAKER Nymoen, Anett

TUNSBERG BISPEDØMME

NØTTERØY Bjerklund, Tanja
 Evensen, Henning
 Vold, Kristian
 STOKKE Bestul, Katrine
 Larsen, Cecilie Bredvei
 SEM Jacobsen, Are
 BRUNLANES Rønneberg, Therese
 Hestnes, Kathrine
 LARVIK Vikan, Rolv Tommy
 SANDAR Holtedahl, Øivind Knobloch
 Jensen, Vegard Amundrød
 Olsen, Ken Thomas
 Storstein, Sigrunn
 SANDEFJORD Forsberg, Hilde Kristine
 Vågen, Geir Olav
 BOTNE Solberg, Peder Kvaale
 HORTEN Dybwad, Hanne
 SKOGER Barre, Berit
 Skalstad, Ole-Andre
 ÅSSIDEN Pettersen, Kristina Therese
 FROGNER Kristiansen, Øygunn Aass
 KONNERUD Karlsen, Ann Kristin Halle
 HURUM Imenes, Anne-Kristin
 HEGGEN Strand, Gry
 HØNEFOSS Rensel, Arne Ivar
 HAUG Larsen, Magne Olav

AGDER BISPEDØMME

ODDERNES Beckmann, Hanne Benedicte
 Langås, Tonje
 RANDESUND Wendelborg, Cecilie Engedahl
 VÅGSBYGD Somdal, Wenche
 LUND Daatland, Iver
 Syvertsen, Helge
 KRISTIANSAND Berg-Thomassen, Kristin
 KRAGERØ Westermoen, Tormod
 SANNIDAL Wehus, Glenn Øystein
 DRANGEDAL Hamre, Åshild
 HOLT Wiig, Hilde
 Strat, Emly Kristin

AUSTRE
 MOLAND

ØYESTAD
 BIRKENES
 VESTRE
 MOLAND
 EVJE

BYGLAND
 MANDAL

SØGNE

SØR-AUDNEDAL
 LYNGBALD
 FARSUND

LISTA

STAVANGER BISPEDØMME

KAMPEN
 HUNDVÅG
 MADLA
 HÅ

GJESDAL
 RANDABERG

GAND
 FORSAND
 SKUDENES
 SKÅRE
 FALNES
 AVALDSNES

BJØRGVIN BISPEDØMME

ARNA
 FINNÅS
 STORD
 GULEN
 GLOPPEN
 SØR-VÅGSØY

Frøyen, Irene Signhild
 Noddeland, Eva Lill
 Weierholt, Kirsten
 Lille, Gro Hjelmtveit
 Woie, Reidun
 Kverneland, Maria
 Furu, Kristin
 Hamre, Tom Erik
 Hægeland, Marit
 Kjebekk, Dag Ole
 Neset, Viggo
 Oveland, Torunn
 Frigstad, Beate
 Håland, Laila
 Johnsen, Christoffer
 Anundsen, Lene Margrethe (kat)
 Jensen, Hege Marie
 Gautestad, Liv
 Lysestøl, Åse
 Nyquist, Annette
 Drønen, Tomas
 Sand, Ingrid
 Eriksen, Anita
 Vikse, Siv Linda

Nyvoll, Anne Marie
 Andersen, Anne Elisabeth
 Dørheim, Brita Cecilie
 Gabrielsen, Helge (kat)
 Husveg, Gunnar
 Madland, Ellen
 Goa, Kristin
 Aaserød, Gunn Reidun
 Engelsvold, Tim Georg
 Frantzen, Andreas
 Berg, Espen Vidar
 Eide, Anna Margrethe
 Eng, Arnfinn
 Helgesen, Renate
 Andreassen, Einar (kat)

Hauge, Kari
 Fylkesnes, Ragnhild
 Grindeland, Åsmund
 Nag, Sveinung
 Stautland, Torunn
 Bøe, Arne
 Engeset, Ingunn Elen
 Koltveit, Mari Solrun Degnepoll

MØRE BISPEDØMME

BERGMO	Aandal, Kristin
BOLSØY	Neerland, Maria
MOLDE	Norum, Gunvor
SPJELKAVIK	Holtan Monica
ÅLESUND	Skrede, Solveig
GISKE	Sjåvåg, Kurt Inge
EDØY	Solheim, Per Einar
	Bjerknes, Irene

NIDAROS BISPEDØMME

STRINDA	Lyngroth, Inger Anne
BYÅSEN	Thorp, Jørgen Andreas
KLÆBU	Gulstad, Harald (teol)
BJUGN	Lund, Vidar
OPPDAL	Mjøen, Einar Andreas
MELHUS	Alstad, Oddbjørn
	Aukan, Elisabeth
	Grønning, Gunhild
FROSTA	Stavseth, Heidi
SELBU	Ghasemi, Kristin Ulseth

SØR-HÅLOGALAND**BISPEDØMME**

MELØY	Hanssen, Vegard
RØNVIK	Johnsen, Elisabeth
VEFSN	Botnen, Kristin
BALLANGEN	Kiltorp, Jørn

ANDRE KIRKESAMFUNN**DEN EVANGELISK LUTHERSKE FRIKIRKE**

OSLO VESTRE	Andersen, Ingjerd
	Hanssen, Merete
RANDESUND	Augland, Øivind (teol)
VENNESLA	Fredwall, Terje
	Blindheim, Jorunn (kat)
KRISTIANSAND	Wirsching, Per Tellef
ULLENSAKER	Lauten, Sidsel
MOSS	Lofstad, Atle
GRIMSTAD	Topland, Anne Mari

DET EVANGELISK LUTHERSKE KIRKESAMFUNN

PORSGRUNN	Ringsevjen, Ingunn
-----------	--------------------

PINSEBEVEGELSEN

OSLO	Mortensen, Lillian Synnøve
KRISTIANSAND	Justnes, Årstein (teol)
	Østerberg, Arnfinn L. (teol)
HAMAR	Øvergaard, Inger Lise
JØRPELAND	Hetlelid, Annvor
HALDEN	Samuelsen, Anita
STRØMMEN	Heiestad, Frode
SANDNES	Moen, Kjetil

DET NORSKE**MISJONSFORBUND**

MJØNDALEN	Råmunddal, Jarle
KRISTIANSAND	Larsen, Mona
	Hagelia, Nina

DEN FRIE EVANGELISKE**FORSAMLING**

BREIVIKBOTN	Christensen, Randi
-------------	--------------------

METODISTKIRKEN

ØSTÅSEN	Karlsen, Kari-Mette
---------	---------------------

DET NORSKE**BAPTISTSAMFUNN**

TISTEDAL	Sandtorp, Anette
TROMSØ	Flakstad, Ingunn Kaijord

TROSBEVEGELSEN KRISTNE**SENER**

OSLO	Weng, Anita
------	-------------

MENIGHET IKKE OPPGITT

FINNSNES	Øyen, Hilde
----------	-------------

UTENLANDSSTUDENTER

TYSKLAND	Botzenhardt, Joachim
	Funk, Andreas (teol)
	Heuer, Anke (teol)
	Meuret, Susanne (teol)
ENGLAND	Dahl, Lars Martin
DANMARK	Henriksen, Thomas Pasgård
	Jensen, Eva Lindhardt

LIVSSYN NYTT FAG PÅ MENIGHETSFAKULTETET

I høst startet vi ved fakultetet undervisning i «Livssyn og religion». Det nye studietilbudet markerte sin start ved et åpent seminar 8. september: Religion og livssyn i et postmoderne samfunn. Det åpne seminaret samlet mange (noe bildet gir et glimt fra), og Lys & Liv fikk en prat med daglig leder av undervisningstilbudet, førsteamanuensis Peder Gravem, og vi spurte han:

Hvorfor er det viktig at MF gir undervisning i «Livssyn og religion»?

- Det er et stort behov for kvalifiserte lærere i skolen i dette faget.

Samtidig er det et stort generelt behov for økt kunnskap om religioner og livssyn i samfunnet. Vi vil bruke vår egen kompetanse til å prege dette studietilbudet.

- MF har også en meget stor gruppe av studenter som har tatt grunnfag her, og vi synes det er viktig at disse får et tilbud hvor de kan kvalifisere seg til livssynslærere.

Hvilken kompetanse gir utdannelsen?

- Semesteremnet er godkjent som 10 vekttall i en universitets- eller høgskolegrad. Det sikrer først og fremst på undervisningen i grunnskolen, men kommer også til god nytte i religionsundervisningen i videregående skole. I det mangfold av ulike religioner og livssyn som nå er i vårt eget samfunn, gir denne undervisningen god kompetanse på ulike undervisningsnivå.

Hva med det første studentkullet?

- Over 30 studenter har tatt fatt i høst. Eksamen i kristendom grunnfag er opptaksvilkår. Av det første studentkullet har 2/3 denne utdannelsen fra MF. En del har lærerutdanning og arbeider i skolen.

Hvem bør ta denne videreutdannelsen?

- Lærere som skal undervise i kristendom og livssynskunnskap, men også de som ønsker å arbeide med innvandrere i vårt land har god nytte av undervisningen. Undervisningen er lagt slik til rette at det er mulig å ta studiet ved siden av arbeid.

Da må Peder Gravem forlate oss for å fortsette på det åpne seminaret, og LYS og LIV forlater en inspirerende seminarleder.

TAKK!

**TIL ALLE
SOM HAR
STØTTET
MF**

NY LÆREBOK I RELIGIONSFILOSOFI

Tore Wigen: *Religionsfilosofi. En bok om tro og fornuft og livets mening.* Luther Forlag, Oslo 1993. 328 s.

Det er en begivenhet når en av MF's lærere - professor Tore Wigen - nå utgir ei omfattende lærebok i religionsfilosofi. Å skrive ei slik lærebok er ualminnelig krevende. Wigans arbeid inneholder fruktene av 20 års undervisning og forskning på området. Boka vil utvilsomt bidra til å fylle et stort behov for oppdatert faglitteratur. Dette er særlig gledelig med tanke på studenter, først og fremst i kristendomskunnskap og teologi, men også i fag som filosofi og religionsvitenskap. Samtidig er boka et viktig innlegg i den løpende fagdebatten.

Religionsfilosofien arbeider i det store og vanskelige spenningsfeltet mellom tro og tanke. Wigen bygger sin framstilling rundt et utvalg sentrale emner, som tro og fornuft, ateismen, gudsbevisene, skriftforståelsen, forholdet mellom

religionene, gudsbildet, det ondes problem, religiøs livstydning og religiøst verdensbilde. Forfatteren legger vekt på å orientere bredt og grundig om ulike oppfatninger. Samtidig tar han stilling til de spørsmålene som reises, ofte på en svært selvstendig og tankevekkende måte. Boka vitner om stor arbeidsinnsats og betydelig tankekraft.

Vi er i ferd med å venne oss til at medier vinkler de fleste emner ut fra deres underholdningsverdi. Ikke minst i en slik situasjon er det viktig å stimulere interessen for grundig arbeid med de store spørsmålene som gjelder tro og tanke. Jeg er ikke i tvil om at Wigans bok er et betydningsfullt bidrag i så måte. Den fortjener å bli studert også utenfor fagmiljøene, særlig av mennesker som

selv tumler med de store livsgåtene.

Det sier seg selv at lærebøker i religionsfilosofi ikke hører til i den lette sjangeren. Likevel vil jeg mene at forfatteren kunne ha gjort ennå mer for å skrive enkelt og lettfattelig. Men dette bør ikke skremme leserne. Med konsentrasjon og utholdenhet vil en få rikelig belønning for innsatsen!

En av de viktigste oppgavene for Wigans bok vil være å stimulere til egen tenkning og selvstendig arbeid med problemene. Jeg har godt håp om at boka også vil utfordre til faglig debatt, både blant studenter og fagfeller. Ikke minst ville det være interessant om vi nå fikk en debatt med utgangspunkt i fagtradisjoner som bare i liten grad tas opp av Wigen.

Peder Gravem

SØKELYS PÅ GUDSTJENESTEN

Det er merkelig at ikke den eneste sentrale livsytring i den kristne menighet - gudstjenesten - har påkalt større forskningsmessig interesse i Norge. Hvem går til gudstjeneste? Hvilke forventninger går disse til gudstjenesten med? Blir disse forventninger innfridd?

Slike spørsmål ville de 22 kandidatene på praktikums vårkull 1992 prøve å besvare. I løpet av perioden for menighetspraktikum ble 900 spørreskjemaer innsamlet. Skjemaene ble utfylt umiddelbart

etter en gudstjeneste i 22 lokalmenheter - fra Berlevåg i nord til Marnadal i sør. Enkelte prester bidro til at bredden av landsdeler ble representert.

Materialet er nå bearbeidet og har resultert i en liten bok (Pirjo Krabye og Olav Skjevesland: *Rapport fra gudstjenesten*, Verbum 1993, 47s. Kr. 45,-)

Denne lille kommentar kan ikke fange opp de mange interessante funn i materialet, ei heller gi plass til analyser av disse funn. Men

noen poenger skal her kort nevnes.

Undersøkelsen har avdekket et gudstjenesteliv hvor det er:

- et tilnærmet 60/40-forhold mellom kvinnelige og mannlige besøkere,
- et flertall er yrkespassive (53%, mot ca. 40% i hele befolkningen),
- en meget klar underrepresentasjon av kategorien «arbeidere» (4%, mot 15% i hele befolkningen),
- en svært stabil kjerne (88% går

minst en gang pr. måned til gudstjeneste),
 - en stor lojalitet mot stedets gudstjeneste, mens det i byen er blitt en merkbar krysning av menighetsgrenser for å finne et gudstjenesteliv som er mer tilpasset personlige behov.

Av gudstjenestens enkelte elementer verdsettes selve gudstjenesterommets «annerledeshet», med orgelmusikken og stillheten, høyest. Å få være i stillhet med egne tanker i et «annerledes» rom, blir påfallende høyt vurdert. Der nest følger prekenen i rangeringen.

Dette reiser en rekke spørsmål: Er disse funn et hint om en voksende estetisering av gudstjenesten? Ser vi spor av en privatreligiøsitet som er i ferd med å innta gudstjenestens rom - en religiøsitet

som ikke nødvendigvis «bøyer seg for» kirkens normer og lære? Er det norske kirkefolk i ferd med å oppdage at gudstjenesten er mer enn «preika»?

Spørsmålene går i flere retninger, og kaller på mer inngående undersøkelser. Prekenen får jevnt over meget positiv vurdering. Det henger nok sammen med at gudstjenesten overværes av en meget stabil krets, som er fortrolig med prekenformen og trosinnholdet. For disse oppleves prekenen gjenomgående dypt meningsfull.

Den sentrale forventning til prekenen er at den skal «gi mot til hverdagen». Her avviker den yngste generasjon (opp til 29 år), i det den setter svaralternativet «å undervise i Kristen tro» høyest. Ungdommen forventer altså først og fremst kunnskapsformidling i prekenen.

Dette er bare noen smakebiter. Boken rommer en rekke oppslag til samtale om gudstjenestens videre utvikling i Den norske kirke. Det er en nødvendig samtale, for gudstjenesten er - og vil bli, ser det ut til - den helt sentrale kanal for overlevering av kristen tro i vårt folk.

Olav Skjevesland

**NEW AGE
 kontra
 EVANGELIET**

**Kristendommens
 Største Utfordring**

DAVID MARSHALL
 Forord ved John Stott

NEW AGE kontra EVANGELIET

Her er den! Boken som ikke bare avslører New Age bevegelsens røtter - en tåkelagt blanding av særlig hinduisme, buddhisme og det rendyrket okkulte - men også analyserer dens "teologi" i lys av det kristne evangelium.

Mange historier fra innsiden, spennende og opplysende lesning!

Bokens forfatter, David Marshall, har fått prisen Årets kristne forfatter - 93 i England. Forord av den verdenskjente teolog John Stott. Til norsk ved Asbjørn Kvalbein.

Når betaling følger bestilling, sendes boken portofritt. Ellers porto + oppkravsgebyr.

.....stk. Boken NEW AGE kontra EVANGELIET kr. 129.-

Navn.....

Adresse.....

Postnr./Sted.....

3745 Ulefoss

HER & NÅ

Tlf. 35 94 38 26

Døden i ungdomskulturen

Dagsseminar i forbindelse med
Østlandske lærerstevne

fredag 29. oktober 1993

Tid:	Foredragsholder:	Emne:
09.00	Introduksjon av temaet	
09.05	Høgskolelektor Gudmund Hummelvoll	"Døden framstilt i "film- og billedmedier"
11.00	Samtale	
11.15	Lunsjpause	
12.00	Førsteamanuensis Arild Romarheim	"Dødstematikk i nyreligiøs ungdomskultur"
12.45	Samtale	
13.00	Pause	
13.15	Førsteamanuensis Sverre Dag Mogstad	"Bibeltekster i møte med dødstematikk i ungdomskulturen. Teologiske og didaktiske perspektiv."
14.15	Kursdagen avsluttes	

*Kurset er gratis. Lunsj fås kjøpt i MFs kantine.
Adkomst: Buss/trikk/undergrunnsbane
til Majorstua stasjon.*